

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku P. B., Z. M., J. M., D. N., P. N. i J. S.
przy uczestnictwie Z. B., I. B.-S., Gminy L., E. G., V. K., K. spółki jawnej w M.,
R. P., S. sp. z o.o. w W., H. S., A. W., J. W., I. W., E. W. i S. W.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki V. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestniczka V.K. zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 kwietnia 2018 r. naruszenie art. 145 § 2 i 3 k.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: czy w sprawie o ustanowienie służebności drogi koniecznej, gdy potrzeba ustanowienia drogi jest następstwem sprzedaży gruntu lub innej czynności prawnej, zaś między zainteresowanymi nie ma porozumienia, a jeden z uczestników postępowania wyraża zgodę na obciążenie służebnością jego nieruchomości i ustanowienie służebności na tej nieruchomości jest możliwe i nie skutkowałoby niewspółmiernymi kosztami tak dla właściciela nieruchomości władnącej, jak i właściciela nieruchomości obciążonej, natomiast ustanowienie służebności innym szlakiem skutkowałoby niewspółmiernym uszczerbkiem dla nieruchomości obciążonej, sąd winien zarządzić przeprowadzenie drogi przez grunt, na którego obciążenie zgadza się jego właściciel.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania

w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Sformułowane przez skarżącą problemy nie mają cech istotnego zagadnienia prawnego we wskazanym wyżej znaczeniu Uregulowania art. 145 § 2 i 3 k.c. były przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego, które ukształtowały ich wykładnię (por. uchwałę z dnia 14 maja 2014 r., III CZP 14/14, OSNC 2015, Nr 1, poz. 8; postanowienia z dnia 11 marca 1970 r., III CRN 36/70, OSNC 1970 Nr 11, poz. 207; z dnia 2 kwietnia 2014 r., IV CSK 450/13; z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 74/14, OSNC 2015, nr 7-8, poz. 85; z dnia 16 stycznia 2015 r., III CSK 147/14; z dnia 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 507/17). W każdym przypadku wymagana jest ocena okoliczności konkretnej sprawy. Przedstawione przez skarżącą wątpliwości nie dają podstaw do uznania, że zachodzi konieczność dokonania wykładni tych przepisów po raz kolejny na potrzeby niniejszej sprawy.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.